

KORRALDUS

Paide muinsuskaitseala kaitsekord

Korraldus kehtestatakse muinsuskaitseaduse § 14 lõike 1 ja § 19 lõike 3 alusel ja kooskõlas sama seaduse § 91 lõikega 1.

I osa

Muinsuskaitseala nimetus ja piir

1. Paide muinsuskaitseala (edaspidi *muinsuskaitseala*) on võetud riikliku kaitse alla eesmärgiga kaitsta ja säilitada Paide linna ajaloolist linnatumikut, sest see kultuuriväärtusega maa-ala esindab Eesti ainelise kultuuripärandi väärtuslikumat osa.
2. Muinsuskaitseala hõlmab Paide linna ajaloolist linnatumikut, mille moodustavad kesk- ja varauusaegne vanalinn, ordulinnus ning sellega seotud ehitised ja rajatised koos pargialaga.
3. Muinsuskaitseala ja selle kaitsevööndi piir, sealhulgas muinsuskaitsealale avanevad olulised vaated on esitatud korralduse lisas 1.

II osa

Muinsuskaitseala kaitse eesmärk, väärtused ja nende hoidmise põhimõtted

4. Muinsuskaitseala kaitse eesmärk on Paide ajaloolise linnatumiku kui kultuuriväärtusliku linnaehitusliku terviku ning seda kujundavate iseloomulike ajastu- ja kohatunnetust loovate väärtuste säilitamine ja esiletoomine, hoonete kasutuses hoidmine ja linnaruumi kestlik areng.
5. Muinsuskaitseala kaitse ja säilimise korraldusele kohaldatakse muinsuskaitseadust koos siin korralduses sätestatuga.
6. Muinsuskaitseala kaitse eesmärgiga seotud väärtused on:
 - 1) mitmekesine, inimhõõtmeline ja kultuurimälu hoidev elu-, töö-, äri-, õppe- ja puhkekeskkond, milles on võimalik tunnetada linna ajalugu selle erinevate kihistuste kaudu;
 - 2) keskajast tänapäevani kujunenud ja säilinud linnaehituslik tervik, sealhulgas ehitised ja rajatised, tänavavõrk, krundi- ja hoonetusstruktuur, väljak, hoovid (edaspidi *õuema*), avalikud haljasalad, ajaloolised linnaruumi elemendid, ehitusjooned, katusemaastik, ordulinnus ning sellega seotud ehitised ja rajatised ning arheoloogiline kultuurikiht;

3) muinsuskaitsealale kaitsevööndist avanevad olulised vaated¹, muinsuskaitsealal avanevad olulised sisevaated ja kultuuriväärtuslike ehitiste vaadeldavus.

7. Keskajast tänapäevani kujunenud ja säilinud linnaehitusliku terviku väärtuslikumad kihistused on:

- 1) ordulinnus ning sellega seotud ehitised ja rajatised, sealhulgas muldkindlustused, vallikraavid, kesk- ja varauusaegsete ehitiste jäänused ning arheoloogiline kultuurikiht;
- 2) vanalinna alal ajaloolisesse linnatuumikusse sobiv ja seda rikastav, eelkõige 18.–20. sajandil rajatud kultuuriväärtuslik hoonestus;
- 3) hoonestusstruktuuri sobituvad 20. sajandi keskel rajatud korterelamud ja ühiskondlikud hooned;
- 4) tänavavõrk koos keskväljakuga;
- 5) kultuuriväärtuslikud interjöörid ja nende osad;
- 6) linnaruumi kujundavad elemendid, sealhulgas tänavapinna liigendamine erinevate sillutistega jms;
- 7) maastiku ja traditsioonilise haljastusviisi koosmõjul tekkinud inimkeskkond, sealhulgas kõrghaljastatud õuemaad, ajaloolised avalikud haljasalad ja ridaistutused;
- 8) arheoloogiline kultuurikiht ja sellest leitud ehituskonstruksioonid, -detailid või muud elemendid;
- 9) II maailmasõjaks välja kujunenud kinnistud (maaüksused), mis on säilinud tänapäevani muutmata või vähesel määral muudetud piiridega.

8. Kavandatavad tööd ja tegevused peavad olema kooskõlas muinsuskaitseaduse §-s 3 sätestatud ning järgmiste muinsuskaitseala väärtuste säilitamise riiklike põhimõtetega:

- 1) muinsuskaitseala väärtusi säilitatakse, uuendused lähtuvad kestlikust arengust ja sobitatakse kokku kultuuriväärtusliku keskkonnaga, toetades muinsuskaitseala eesmärke ja parandades elukeskkonna kvaliteeti;
- 2) muinsuskaitseala mitmekesist kasutust säilitatakse ja soodustatakse ajalooliselt avalikus kasutuses olnud hoonete ja kinnistute jätkuva avaliku kasutamisega;
- 3) uue hoone ehitamisele eelistatakse kultuuriväärtuslike hoonete kasutust;
- 4) hoone ja linnaruumi ehituslike muudatustega suurendatakse ligipääsetavust kultuuripärandile viisil, mis ei kahjusta muinsuskaitseala ega seal asuvate ehitiste kultuuriväärtust;
- 5) kultuuriväärtuslike ehk A- ja B-kaitsekategooria hooneid (korralduse lisa 2) säilitatakse ja hooldatakse järjepidevalt; hoone konserveerimisel, restaureerimisel, ehitamisel ja ilme muutmisel säilitatakse ja vajaduse korral taastatakse selle arhitektuurilaad, ehitus- ja viimistlusmaterjalid ning detailid;
- 6) uue ehitise püstitamisel ja suuremahulise juurdeehitise ehitamisel eelistatakse tänapäevase arhitektuurikeelega, ümbritsevat keskkonda arvestavat lahendust, eesmärgiga rikastada mitmekihilist ajaloolist keskkonda kvaliteetse arhitektuuriga ning tõsta esile ajaloolist hoonestust, vältides ajalooliste stiilide otsesest jäljendamist;
- 7) avalikus kasutuses või linnaruumiliselt tuntava mõjuga uue ehitise või suuremahulise juurdeehitise kavandamise puhul eelistatakse arhitektuurse lahenduse läbikaalumist arhitektuurivõistluse tulemuse alusel;
- 8) uusi hooneid rajatakse üldjuhul aladele, kus ajalooliselt on olnud hoonestus, ning seejuures arvestatakse ümbritsevat linnaruumi ning kaitsekorra eesmärke ja ala väärtusi;
- 9) kinnistu piiride muutmise üle otsustamisel lähtutakse kinnistu ajaloolisest väärtusest muinsuskaitseala kontekstis, sealhulgas kinnistu ja sellel asuva hoonestuse ajalises seotusest ja järjepidevusest;
- 10) avalik ruum (tänavad, platsid, avalikud haljasalad) kavandatakse kultuuriväärtust arvestava ja inimsõbralikuna, avalikus ruumis säilitatakse ja taastatakse ajalooline linnaehituslik struktuur,

¹ Näidatud korralduse lisas 1.

ajastuomased arhitektuuritavad (tänavapinna kõrgus ja liigendused, ajaloolised sillutised) ja linnaruumi kujunduselemendid (skulptuurid, kaevud, kinnistute aiapiirded jms);

11) säilitatakse haljasalad ja haljastus, sealhulgas kõrghaljastus, taimestik, ridaistutused, haljastatud õuema ja ajalooline planeering; haljasalade, sealhulgas õuema heakorrastamisel ja rekonstrueerimisel järgitakse konkreetsele alale iseloomulikku haljastusviisi; võimaluse korral taastatakse ridaistutuste hävinud osad;

12) mulla- ja kaevetööde tegemisel ning pinnase teisaldamisel ja juurdeveol lähtutakse arheoloogiapärandi kaitseks minimaalse sekkumise põhimõttest;

13) arheoloogilises kultuurikihis asuvate väärtuslike ajalooliste ehituskonstruksioonide puhul eelistatakse nende konserveerimist ja eksponeerimist tagasimatmisele ja markeerimisele;

14) säilitatakse vaated piki muinsuskaitseala tänavaid ja ajaloolistele ehitistele ning ajaloolised ligipääsud ja liikumisteed; võimaluse korral taastatakse vaated ehitistele.

III osa

Muinsuskaitsealal asuvate hoonete väärtusklassid

9. Muinsuskaitseala hooned, välja arvatud kultuurimälestiseks tunnistatud hooned, on jagatud A-, B- ja C-kaitsekategooriasse. Hoone kaitsekategooria on määratud korralduse lisas 2.

10. A-kaitsekategooria hoone on kultuuriväärtuslik hoone, mille puhul säilitatakse hoone autentsus nii eksterjööris kui ka interjööris.

11. B-kaitsekategooria hoone on kultuuriväärtuslik hoone, mille puhul säilitatakse hoone autentsus eksterjööris.

12. C-kaitsekategooria hoone on muu hoone, mille autentsena säilitamist ei nõuta.

13. Juhul, kui ehitise mälestiseks olemine lõpetatakse pärast kaitsekorra jõustumist, käsitletakse ehitist A-kaitsekategooria hoonena kuni kaitsekategooria määramiseni. Kui olemasolev hoone korralduse lisas 2 märgitud ei ole, käsitletakse seda kuni kaitsekategooria määramiseni B-kaitsekategooria hoonena.

14. Kui hoone ehitatakse pärast kaitsekorra jõustumist, käsitletakse seda kuni kaitsekategooria määramiseni C-kaitsekategooria hoonena.

IV osa

Muinsuskaitseala kaitse eesmärgi tagamiseks vajalikud nõuded

15. Muinsuskaitsealal asuva A-kaitsekategooria hoone puhul säilitatakse väärtuslik ruumiplaneering, kultuuriväärtuslikud sisetarindid (vahelaed, siseseinad, mantelkorstnad jms), interjööridetamid (siseuksed, sisetrepid, piirdeliistud, ahjud jms) ja siseviimistluskihid (põrandalauad, parketid, maalingud, tapeedid, stukk- ja puitdekoor, peegellaed jms).

16. Muinsuskaitsealal asuva A- ja B-kaitsekategooria hoone puhul kehtivad tööde tegemisel järgmised nõuded:

1) ajaloolised piirdetarindid, proportsioonid, välisviimistlus ja kultuuriväärtuslikud detailid säilitatakse võimalikult autentsena ning tagatakse hoone olemasolevate kandekonstruksioonide püsivus;

- 2) hooneosade ja ehitusdetailide taastamisel võetakse aluseks dokumenteeritud ajalooline lahendus ja lähtutakse hoonest kui tervikust;
- 3) kasutatakse hoonetüübile ja selle ehitusajale iseloomulikke ehitus- ja viimistlusmaterjale (puit, dolomiit, lubjakivi, lubikrohv, valtsplekk- ja savikivikatused jms) ning võimaluse korral traditsioonilisi töövõtteid ja tehnoloogiaid; traditsioonilisi ehitusviimistlusmaterjale jälgendavaid materjale ei kasutata (nt plastlaudis, kivikatust imiteeriv katuseplekk, õhekrohv); hoone ehitusajale ebatüüpilisi materjale võib kasutada ainult ajutise konserveeriva lahendusena (nt katusekattena eterniit, rullmaterjal);
- 4) välispiirdeid võib soojustada ainult juhul, kui sellega ei hävitata ega kaeta kinni väärtuslikku välisviimistlust ega väärtuslikke detaile ning säilivad hoone ja selle osade proportsioonid;
- 5) säilitatakse hoone ehitusaegsed või hilisemad hoone arhitektuurse ilmega sobivad avatäited (aknad, ukсед, luugid jms), välja arvatud juhul, kui see ei ole võimalik nende väga halva seisukorra tõttu; välimiste avatäidete asendamist loetakse hoone ilme muutmiseks;
- 6) maapealset osa laiendatakse hoone ja selle lähiümbrusega sobivana, arvestades mahtu, proportsioone, materjalikasutust ja arhitektuurset ilmet;
- 7) ventilatsiooni ehitamisel kasutatakse olemasolevaid korstnaid ja läbiviike; juhul kui see ei ole võimalik, ehitatakse uued korstnad ajalooliste eeskujul;
- 8) elektri- või muu seade, sealhulgas õhksoojuspumba ja ventilatsiooniseadme hooneväline osa, katusepinnast visuaalselt eristuv päikesepaneel, elektrikapp, postalajaam jms paigaldatakse vähese vaadeldavusega kohta ning viisil, mis ei kahjusta hoone konstruktsioone ega viimistlust;
- 9) tegevuskoha tähis, info- või reklaamikandja paigutatakse hoonega ja ajaloolisse keskkonda kujunduselt ja suuruselt sobivalt ning viisil, mis ei varja väärtuslikke fassaadidetaile, ei tekita valgushäiringut ega domineeri linnaruumis;
- 10) katuseaknaid võib paigaldada vähese vaadeldavusega kohta, eelistatult hoovipoolsele küljele, juhul kui need ei kahjusta hoone kultuuriväärtuslikku ilmet, on katusega samas tasapinnas ning paigutatud hoone üldise arhitektuurse tervikuga sobivalt ja hoone fassaadi rütmiga arvestavalt.

17. Muinsuskaitsealal asuva C-kaitsekategooria hoone puhul kehtivad tööde tegemisel järgmised nõuded:

- 1) hoone ilme muutmisel, välimiste avatäidete (uste ja akende) vahetamisel ning välisviimistluse materjalide ja värvilahenduse valikul lähtutakse hoone ehitusaegsest või terviklikust välisilmest ning sobivusest lähiümbruse hoonestusega;
- 2) kasutatakse ajaloolisesse keskkonda sobivaid ehitus- ja viimistlusmaterjale; traditsioonilisi ehitusmaterjale jälgendavaid materjale ei kasutata;
- 3) välispiirete soojustamisel säilitatakse hoone ja selle osade proportsioonid ning võimaluse korral iseloomulikud detailid;
- 4) maapealset osa laiendatakse hoone ja selle lähiümbrusega sobivana, arvestades mahtu, proportsioone, materjalikasutust ja arhitektuurset ilmet;
- 5) elektri- või muu seade, sealhulgas õhksoojuspumba ja ventilatsiooniseadme hooneväline osa, katusepinnast visuaalselt eristuv päikesepaneel, elektrikapp, postalajaam jms paigaldatakse vähese vaadeldavusega kohta ning viisil, mis ei kahjusta hoone konstruktsioone ega viimistlust;
- 6) tegevuskoha tähis, info- või reklaamikandja lahendatakse hoonega ja ajaloolisse keskkonda kujunduselt ja suuruselt sobivalt ning viisil, mis ei varja väärtuslikke fassaadidetaile, ei tekita valgushäiringut ega domineeri linnaruumis.

18. Muinsuskaitsealale uue ehitise püstitamisel kehtivad järgmised nõuded:

- 1) lähtutakse lähiümbruse linnaruumist, sealhulgas lähiümbruses väljakujunenud ehitusjoonest, hoonestusstruktuurist, tihedusest ja kultuuriväärtuslike hoonete mahtudest (eelkõige II maailmasõja

eelsete hoonete mahust, kujust ja kõrgusest), liigendusest, materjalikasutusest, värvilahendusest ja katusemaastikust; katus kavandatakse üldjuhul kaldkatuseks;

2) mitut varasemat krunti hõlmava uue ehitise kavandamisel liigendatakse see mahuliselt ja arhitektuuriselt, järgides eelkõige II maailmasõja eelset hoonestusstruktuuri;

3) välisviimistluses kasutatakse traditsioonilisi ja keskkonda sobivaid materjale, sealhulgas krohvi, looduskivi, tellist, katusekivi, betooni, puitlaudist, valtsplekki jms; traditsioonilisi ehitismaterjale jäljendavaid materjale ei kasutata;

4) alla 20 ruutmeetrise ehitusaluse pindala ja alla 5 meetri kõrgusega ehitise (edaspidi *väikeehitis*), sealhulgas teisaldatava ja ajutise ehitise puhul ei kohaldata alapunktides 1 ja 2 seatud nõudeid; sellised ehitised kavandatakse ajaloolisse keskkonda sobivalt ja viisil, mis säilitab kõrghaljastuse ja tänavate läbitavuse ega kahjusta olulisi vaateid;

5) ajaloolises keskkonnas ebatüüpiline väikeehitis (prügimaja, alajaam, autovarjualune jms) paigutatakse eelistatult asukohta, kus see ei ole avalikus ruumis nähtav või on mittedomineerival viisil võimalikult varjestatud, kahjustamata olemasolevate kultuuriväärtuslike hoonete konstruktsioone, viimistlust ja vaadeldavust;

6) ajaloolistele avalikele haljasaladele² uusi ehitisi ei püstitata, välja arvatud sobiva mastaabi ja kujundusega väikeehitisi ja rajatise (taristuobjektid, spordirajatised, mänguväljakud, tualetid, kioskid, paviljonid jms).

19. Kinnistu (maaüksuse) piiride muutmisele kehtivad järgmised nõuded:

1) muutmata või vähesel määral muutunud ajaloolised kinnistupiirid üldjuhul säilitatakse;

2) alapunktis 1 nimetamata kinnistu piiride muutmisel järgitakse kvartalisest krundistruktuuri (suurust ja kuju), määratakse krundile lihtne ja selge kuju, mis võimaldab ehitist takistamatult hooldada ja teenindada; kinnistu piiride muutmise üle otsustamisel lähtutakse kinnistu ajaloolisest väärtusest muinsuskaitseala kontekstis, sealhulgas kinnistu ja sellel asuva hoonestuse ajalise seotusest ja järjepidevusest.

20. Muinsuskaitseala tänavate, õuema, haljastuse ja linnakujunduse elementide puhul kehtivad järgmised nõuded:

1) uute piirdeaedade, -postide, väravate jms kavandamisel lähtutakse lähiümbruses väljakujunenud traditsioonilistest ehitusvõtetest, materjalikasutusest, kõrgusest, paiknemisest tänavajoone suhtes ja sobivusest kinnistul paikneva hoonestuse arhitektuuriga; võimaluse korral taastatakse dokumenteeritud ajalooline lahendus;

2) ajaloolised sillutised jm väärtuslikud katendimaterjalid (munakivid, paeplaadid jms) säilitatakse või taaskasutatakse ehitusprojektiga hõlmatud ala sees; põhjendatud erandjuhul võib neid kasutada ka mujal samal kinnistul või muinsuskaitsealal;

3) uue katendi rajamisel lähtutakse ajaloolisest lahendusest, näiteks sõiduteel eelistatakse asfaltkattele sillutiskivilahendusi (nt muna- või ajaloolist klompkivi), kõnniteel sillutisplaate, õuemaal sillutiskivi ja/või graniitsõelmeid; sillutise kavandamisel lähtutakse piirkonnale iseloomulikust hoonestuse, haljastuse ja sillutatud ala vahekorrad ning välditakse õuema ulatuslikku sillutamist;

4) tagatakse hoonest ja rajatisest pinnasevee eemale juhtimine: selleks taastatakse, säilitatakse või rajatakse pinnasekalded, vajaduse korral maapinda madalamale viies;

5) tänava rekonstrueerimisel säilitatakse või taastatakse kultuuriväärtuslike ehitiste proportsioonid, vajaduse korral tänavapinda madalamale viies; välistatakse pinnasevee imbumine hoonesse ning tänava

² Näidatud korralduse lisas 3.

sademevee juhtimine kinnistule; vajaduse korral kasutatakse lahendusi, millega juhitakse pinnase- ja sademevesi hoonest eemale;

6) kultuuriväärtuslikke linnaruumile iseloomulikke elemente (skulptuurid, kaevud jms) säilitatakse ja võimaluse korral taaskasutatakse;

7) uued linnakujunduse elemendid (monumendid, skulptuurid, linnamööbel, päikesevarjud, müügikohad, tegevuskoha tähised, info- ja reklaamikandjad, hooajalised kohvikuterrassid, tänavapostid jms) ja liikluskorraldusvahendid kavandatakse ümbritsevat keskkonda arvestavalt ning paigaldatakse viisil, mis ei kahjusta kultuuriväärtuslikke hooneid, vaateid, arheoloogilist kultuurikihti ega kõrghaljastust;

8) hooajaline tänavakohvik, kauplemiskoht jms rajatakse tänavapinnale, ilma terrassitasapinna ja täispiirdeta, välja arvatud juhul, kui aluspind vms seda ei võimalda;

9) tänavaid hooldatakse viisil, mis ei kahjusta külgnevat hoonestust ega kõrghaljastust;

10) ajalooliste avalike haljasalade³ (Paide linnuse varemetele ja bastionaalkindlustustele rajatud park, Keskväljaku haljastus, Tallinna, Pärnu, Suur-Aia ja Vainu tänava ridaistutus) ajalooline struktuur, planeering, vaated, väärtuslik haljastus ja ajaloolised väikevormid (piirded, pargimööbel jms) säilitatakse võimalikult autentselt ja vajaduse korral taastatakse; rekonstrueerimisel lähtutakse haljasalast kui tervikust, võttes taastamisel aluseks dokumenteeritud ajaloolise olukorra ja Paidele iseloomulikud haljastuse liigid, ning arvestatakse muutustega linnaruumis (hilisem väärtuslik haljastus, ehitised, rajatised, arhitektuursed väikevormid jms); alleeosad taastatakse terviklike lõikudena, mitte üksikuid puid sinna vahele istutades; ridaistutuste ümbruses kasutatakse pinnakatteid, mis võimaldavad veel pinnasesse imbuda;

11) avalikus ruumis ja õuemaal haljastus säilitatakse ning võimaluse korral taastatakse, sealhulgas kõrghaljastus ja selle osakaal; taastamisel ja rajamisel lähtutakse piirkonnas välja kujunenud haljastusviisist ja kasutatakse peamiselt traditsioonilisi liike (pärn, vaher, tamm, kask, hobukastan, künnapuu, õuemaal viljapuud, sirel, ebajasmiin, kibuvits jms);

12) puude raiumisel nähakse võimaluse korral ette asendusistutus samal krundil või samas kohas linnaruumis; puittaimestikku võib raiuda taimede kuivamisel või ohtlikuks muutumisel ning oluliste vaadete avamiseks ja isetekkeliste puude likvideerimiseks;

13) ehitus- ja kaevetöödel, pinnase teisaldamisel ja juurdeveol, sealhulgas tänavate rekonstrueerimisel, trasside rajamisel ja kaablite paigaldamisel ei lubata väärtuslikku haljastust ega puude juuri kahjustada.

21. Muinsuskaitsealal asuva arheoloogiapärandi kaitseks kehtivad järgmised nõuded:

1) arheoloogilise kultuurikihiga alal⁴ enne detailplaneeringu kehtestamist või projekteerimistingimuste või ehitusloa andmist või ehitusteatise menetluse käigus, millega kaasnevad kaeve- ja muud pinnase teisaldamise või juurdeveoga seotud tööd, selgitatakse vajaduse korral välja ja võetakse arvesse alal asuvad väärtuslikud ehituskonstruksioonid ja -detailid ning muud arheoloogilise kultuurikihi elemendid. Juhul kui plaanitavad tööd võivad ohustada arheoloogilist kultuurikihti või selles olevate struktuuride või elementide säilimist kavandatavatest töödest sügavamal, selgitatakse uuringu käigus välja arheoloogilise kultuurikihi stratigraafia vajaduse korral kuni loodusliku pinnaseni;

2) väärtuslikke ajaloolisi ehituskonstruksioone ja -detaile säilitatakse.

³ Näidatud korralduse lisas 3.

⁴ Näidatud korralduse lisas 3.

V osa

Muinsuskaitseala kaitsevööndi eesmärk ja selle tagamise nõuded

22. Muinsuskaitsealal on kaitsevöönd, mis on esitatud korralduse lisas 1.
23. Kaitsevööndi eesmärgid on tagada muinsuskaitseala säilimine sobivas ja toetavas keskkonnas ning muinsuskaitseala ja ordulinnuse torni vaadeldavus Järve teelt.
24. Kaitsevööndisse uue ehitise püstitamisel kehtivad järgmised nõuded:
- 1) uue ehitise püstitamisel või olemasoleva maapealse osa laiendamisel välditakse järske üleminekuid hoonestuse mastaapsuses, tiheduses ja paigutusviisis võrreldes külgneva muinsuskaitsealaga;
 - 2) piki ajaloolisi tänavaid avanevaid vaateid ehitistega sulgeda ei lubata.

VI osa

Leevendused tööde tegemise loakohustusest ja teavitamise kohustusest muinsuskaitsealal ja selle kaitsevööndis

25. Muinsuskaitsealal ei nõuta tööde tegemise luba ega sellele eelnevaid muinsuskaitse eritingimusi järgmistel juhtudel:
- 1) olemasoleva C-kaitsekategooria hoone ehitamiseks, konserveerimiseks ja restaureerimiseks;
 - 2) kõrghaljastuse rajamiseks ning kaeve- ja muudeks pinnase teisaldamise ja juurdeveoga seotud töödeks õuemaal väljaspool arheoloogilise kultuurkihiga ala⁵;
 - 3) raietööks ja hooajalise ajutise ehitise püstitamiseks, juhul kui kohaliku omavalitsuse üksus on kooskõlastanud raieloa ja hooajalise ehitise püstitamise loa Muinsuskaitseametiga;
 - 4) tegevuskoha tähise, info- või reklaamikandja paigaldamiseks, juhul kui kohaliku omavalitsuse üksus on lahenduse Muinsuskaitseametiga kooskõlastanud.
26. Muinsuskaitseala kaitsevööndis ei nõuta:
- 1) Muinsuskaitseametiga olemasoleva ehitise ümberehitamise ja välisilme muutmise kooskõlastamist, välja arvatud maapealse osa laiendamisel;
 - 2) Muinsuskaitseameti teavitamist ehitise ehitamisest, mis ei nõua ehitusseadustiku kohaselt ehitusluba ega ehitusteatist;
 - 3) kaitsevööndi alal ehitiste lammutamise kooskõlastamist Muinsuskaitseametiga.

VII osa

Muinsuskaitsealal paiknevate kinnismälestiste kaitsevööndid

27. Mälestise kaitsevööndi võib määrata maa-alalisele kinnismälestisele.

⁵ Näidatud korralduse lisas 3.

VIII osa Lõppsätted

28. Korraldus jõustub kümnendal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

29. Vabariigi Valitsuse 14. juuli 2005. a määruse nr 182 „Paide vanalinna muinsuskaitseala põhimäärus“ kehtivus lõpeb punktis 28 sätestatud korralduse jõustumisest.

Korraldust on võimalik vaidlustada halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud korras 30 päeva jooksul korralduse Riigi Teatajas avaldamise päevast arvates.

Kaitsekorra põhjendused ja selgitused esitatakse seletuskirjas, mis on kättesaadav Muinsuskaitseameti veebilehel ja Muinsuskaitseametis.

Kaja Kallas
Peaminister

Taimar Peterkop
Riigisekretär

Lisa 1: Muinsuskaitseala ja kaitsevööndi piirid

Lisa 2: Hoonete kaitsekategooriad ja mälestised

Lisa 3: Haljastus ja arheoloogilise kultuurkihiga ala